

Dievo šventovė

***Pagrindinės eilutės: "Tegul Izraelio žmonės pastato man šventovę, kad galėčiau gyventi tarp jų. Tu turi pastatyti šią palapinę ir jos įrangą tiksliai pagal pavyzdį, kurį tau parodysiu".
Išėjimo 25:8-9***

***Pasirinktas Šventasis Raštas:
Išėjimo knygos 25-27 skyriai***

Mozei duotus nurodymus dėl Palapinės statybos galima rasti Išėjimo knygos 25-27 skyriuose, o apie tai, kaip ji buvo pastatyta, rašoma 35-40 skyriuose. Pagal Dievo žodį pati Padangtė - Šventosios ir Švenčiausiosios patalpos - turėjo būti "šventovė". Jis buvo sukonstruotas iš daugybės šitimo (akacijos) medžio lentų, padengtų auksu, įkištų į sidabrinius laikiklius ir tvirtai sujungtų to paties medžio strypais, taip pat padengtais auksu. Išėjimo 26:15-30

Apytikriai skaičiuojant, kad vienos uolekties ilgis yra 18 colių, statinys buvo penkiolikos pėdų pločio, penkiolikos pėdų aukščio ir keturiasdešimt penkių pėdų ilgio, o jo priekinė arba rytinė dalis buvo

atidaryta. Jis buvo uždengtas dideliu baltu lininiu audeklu, išmargintu cherubinių figūrėmis mėlyna, purpurine ir raudona spalvomis. (1-3 eilutės). Atviras statinio galas, arba priekinė dalis, buvo uždarytas panašios į dengiamąjį audeklą medžiagos užuolaida ir buvo vadinamas "durimis", arba pirmąją uždanga. (36 ir 37 eilutės). Kitas tos pačios medžiagos audinys, panašiai išaustas su cherubinių figūrėmis, vadinamas "uždanga", arba antrąją uždanga, buvo kabinamas taip, kad padalytų Padangtę į du skyrius. (31-33 eilutės). Pirmasis, arba didesnis, penkiolikos pėdų pločio ir trisdešimties pėdų ilgio skyrius buvo vadinamas "Šventuoju". Antrasis, arba galinis, penkiolikos pėdų pločio ir penkiolikos pėdų ilgio skyrius buvo vadinamas "Švenčiausiuju". Šie du skyriai sudarė tikrąją Padangtę. Ant Padangtės buvo pastatyti papildomi uždangalai, skirti pastogei. Vienas buvo padarytas iš kašmyro audinio arba ožkos kailio, kitas - iš raudonai nudažytų avino odų, o pats viršutinis apdangalas - iš ruonių odos, kuri padėjo atstumti vandenį. 7 ir 14 eilutės.

Palapinė, kurią Dievas įsakė Izraelio tautai pastatyti dykumoje, kartu su visomis su ja susijusiomis religinėmis apeigomis ir ceremonijomis, buvo, kaip teigia apaštalas Paulius, "šešėlis, miglotas būsimųjų

gerų dalykų reginys". (Žyd 10, 1; 8, 5; Kol 2, 16-17). Šios apeigos, kurias izraelitai buvo verčiami kartoti metai iš metų, rodė į "geresnes aukas", kurių centre buvo Jėzus ir kurios bus įvestos Jo pirmojo atėjimo metu. (Žyd 9, 19-24). Jos atneš amžiną išgelbėjimą ne tik Izraeliui, bet ir visai žmonijai. 1 Timotiejui 2, 5-6

Turėtume suprasti, kaip rūpestingai Dievas vadovavo visoms Padangtės statybos detalėms. Jis nusivedė Mozę į kalną ir davė jam konkrečius nurodymus dėl kiekvienos dalies ir būdo, kaip ji turi būti pagaminta. "Būk tikras, kad viską padarysi pagal modelį, kurį tau parodžiau čia, ant kalno". (Žyd 8, 5; Iš 25, 40). Visos Dievo per Mozę izraelitams duotos detalės, susijusios su Dievo "šventyklos" statyba, turėjo būti atliktos tiksliai pagal dieviškus nurodymus. Žmonės turėjo ypač gerai žinoti šiuos dalykus, kad nebūtų neatsargūs ir už bet kokią pažeidimą nesulauktų griežtos bausmės.

Kaip esame dėkingi, kad visi šie susitarimai nukreipti į Jėzų, "šventyklos ir tikrosios palapinės, kurią pastatė Viešpats, o ne žmogus, tarną". Hebrajams 8,2.